ГОМЕЛЬСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМАЎ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 1 (675) | Аўторак, 5 студзеня 1988 г. | Газета заснавана ў верасні 1969 года | Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

Сесія—суддзя справядлівы, суровы

Адышоў у гісторыю юбілейны для краіны 1987 год. Ён стаў адметнай вяхой для вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай школы. Пачалася карэнная яе перабудова. На гэтым складаным шляху зроблены першыя крокі. Іх можна разглядаць праз прызму падрыхтоўкі і здачы студэнтамі зімовай залікова-экзаменацыйнай сесіі.

З НОВЫМ ПАДЫХОДАМ

З усёй адказнасцю можна сказаць, што на нашым факультэце робіцца нямала для паспяховага ажыццяўлення задач па перабудове вышэйшай школы. На ўсіх курсах і на факультэце ў цэлым уведзена студэнцкае самакіраванне, дзейнасць якога адчуваецца ва ўсіх сферах нашага жыцця. У прыватнасці, пяцікурснікі правялі агульны сход, на якім па-дзелавому абмеркавалі найбольш актуальныя пытанні падрыхтоўкі маладых спецыялістаў. Было выказана шмат слушных парад. Пажаданні студэнтаў улічаны і ўнесены некаторыя змяненні ў вучэбныя праграмы па курсах «Аўтаматычныя сістэмы кіравання», «Методыка выкладання матэматыкі», спецкурсаў па прафарыентацыі і школазнаўству і г. д.

Пасля праходжання пераддыпломнай педагагічнай практыкі студэнты значна больш адчуваюць пэўныя прабелы універсітэцкай праграмы, адсутнасць сваёй цеснай сувязі са школай, што не дазваляе авалодаць неабходнымі педагагічнымі навыкамі для практычнай работы. На ўхіленне гэтых і некаторых іншых недахопаў накіраваны нашы намаганні.

Сёлета на факультэце ўпершыню пачалі праводзіць аналіз якасці практычных і лабараторных заняткаў на першых і другіх курсах. Мэта — выпрацаваць рэкамендацыі па ўдасканальванню методыкі іх правядзення і больш дакладна ўлічваць час для самастойнай працы студэнтаў.

На другіх—пятых курсах пачалі праводзіць кантрольныя работы па матэматычных дысцыплінах. Гэта дазваляе высветліць веды студэнтаў, атрыманыя за папярэднія вучэбныя семестры. І вось для чаго. Звычайна, лекцыю чытае дацэнт. Практычныя заняткі праводзіць асістэнт. Экзамен зноў прымае дацэнт. І калі многія студэнты атрымлівалі нездавальняючыя адзнакі, дык цяжка было вызначыць, чыёй віны тут больш: дацэнта, асістэнта ці самога студэнта? Напісанне кантрольных работ дазваляе даць ацэнку больш грунтоўна.

Гэты эксперымент мы абмеркавалі на Савеце факультэта. Зробленыя вывады прымусілі многіх выкладчыкаў істотна змяніць свае адносіны да вынікаў працы.

З першых крокаў перабудовы вышэйшай школы рашуча пазбаўляемся ад тых, хто раней пастаянна хадзіў у «хвасцістах», не толькі сам не жадаў авалодваць ведамі па абранай спецыяльнасці, але і нярэдка перашкаджаў аднакурснікам. На факультэце засталіся юнакі і дзяўчаты, якія па-сапраўднаму жадаюць вучыцца. Для прыкладу возьмем пяцікурснікаў. Зімовая сесія для іх ужо закончылася. Яе паказчыкі прыкметна лепшыя, чым былі ў гэтай катэгорыі студэнтаў летась.

На гэтым тыдні пачынаюцца экзамены для студэнтаў астатніх курсаў. Спадзяемся, што і яны парадуюць трывалымі ведамі. Ва ўсякім разе залікі здадзены таксама з вышэйшым працэнтам.

І апошняе, аб чым хочацца сказаць. Вышэйшая школа цяпер знаходзіцца ў новых умовах. Значна пашыраецца мэтавая падрыхтоўка спецыялістаў, ад заказаў на іх залежыць жыццядзейнасць кожнага факультэта. Натуральна, перш за ўсё, пад увагу бярэцца якасць падрыхтаваных спецыялістаў. Немалаважным з'яўляецца і своечасовае заключэнне дагавораў, згодна якіх будуць размяркоўвацца выпускнікі. У гэтым напрамку дэканатам і кафедрамі праведзена значная работа. Заключаны неабходныя дагаворы з Беларускім металургічным заводам, ВА «Гомсельмаш», станкабудаўнічым вытворчым аб'яднаннем імя С. М. Кірава і некаторымі іншымі вядучымі прадпрыемствамі нашага горада і вобласці.

М. СЕЛЬКІН,
дэкан матэматычнага факультэта, дацэнт.

ПАВЫШАЕМ ПАТРАБАВАЛЬНАСЦЬ

Перабудова вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі патрабуе перш за ўсё павышэння якасці падрыхтоўкі маладых спецыялістаў. Для гэтага неабходны рашучыя кардынальныя меры. На пасяджэнні Савета факультэта мы вырашылі не дапускаць студэнтаў да напісання дыпломных работ, калі агульны сярэдні бал за ўсе гады іх вучобы акажацца ніжэй 4. Такія студэнты будуць здаваць дзяржаўныя экзамены. Прынятае рашэнне аказала спрыяльны ўплыў на студэнтаў, якія раней працавалі не на поўную сілу, іх не турбаваў канчатковы вынік. Цяпер справы абстаяць інакш. У прыватнасці, асобныя акадэмічныя групы 4—5 курсаў здалі ўсе залікі, як кажуць, без адзінага паўторнага заходу.

І яшчэ пра тое, аб чым нельга не сказаць. У папярэднія гады нярэдка можна было пачуць аб непісьменнасці нашых асобных выпускнікоў. Апраўдвацца тут нельга. Падобныя факты сапраўды мелі месца. Цяпер мы рашуча ўключыліся ў барацьбу за павышэнне пісьменнасці кожнага нашага студэнта. Гэтаму садзейнічае загад па Мінвузу рэспублікі аб абавязковым увядзенні дыктовак па беларускай і рускай мовах — у адпаведнасці са спецыяльнасцю. Гэтыя пісьмовыя работы праводзяцца перад залікам па данай дысцыпліне. На жаль, іх вынікі далёка не суцяшальныя. Так, сярод студэнтаў рускага аддзялення з дыктоўкай не справілася, наколькі памятаецца, 38 чалавек. Не намнога лепшы паказчык і ў студэнтаў беларускага аддзялення.

Тыя, хто не атрымае станоўчую адзнаку па дыктоўцы, не дапускаецца да заліку. У гэтым бачыцца дзейсная мера да больш сур'ёзных адносін ў павышэнні пісьменнасці будучымі філолагамі.

Натуральна, праблем у нас яшчэ нямала. Аднак, калі гаварыць у цэлым, паварот да лепшага на факультэце прыкметны і адчувальны. Павысілася дысцыпліна студэнтаў, стала менш пропускаў заняткаў без уважлівых прычын. Больш карысці пачалі прыносіць для студэнтаў азнаямляльна-педагагічныя і пераддыпломныя практыкі. Ну, а агульныя вынікі ўсёй нашай работы на шляху перабудовы адлюструюць вынікі сесіі. Ёсць упэўненасць, што яны ў параўнанні з папярэднімі акажуцца некалькі лепшымі.

М. ГУЛІЦКІ,
дэкан гісторыка-філалагічнага факультэта, дацэнт.

СУСТРЭЛІСЯ З ЗАМЕЖНЫМІ СТУДЭНТАМІ

На першым-трэцім курсах гісторыка-філалагічнага і матэматычнага факультэтаў нашага універсітэта набываюць вышэйшую адукацыю па рускай мове і літаратуры, а таксама па матэматыцы больш за 40 юнакоў і дзяўчат з 16 краін Азіі і Афрыкі. Выкладчыкі, якія працуюць з замежнымі студэнтамі, імкнуцца перадаць ім увесь свой багаж ведаў. Ва універсітэце многае робіцца і для таго, каб у вольны ад вучобы час забяспечыць ім цікавы адпачынак.

У мінулую сераду замежныя студэнты былі прыняты ў рэктараце. На сустрэчы прысутнічалі рэктар акадэмік АН БССР Б. В. Бокуць, сакратар парткома М. І. Старавойтаў, старшыня прафкома студэнтаў Н. І. Колтышава, прадстаўнікі іншых кіруючых органаў ГДУ. Знамянальна, што гэта сустрэча адбылася ў дзень 65-годдзя ўтварэння СССР. Наша краіна на ўсім шляху сваёй гісторыі з'яўляецца апорай міру, імкнецца да ўмацавання дружбы і супрацоўніцтва з народамі ўсіх кантынентаў планеты. Сведчаннем гэтаму служыць і тое, што многія тысячы юнакоў і дзяўчат з розных краін свету набываюць у СССР вышэйшую адукацыю па розных спецыяльнасцях, у тым ліку і ў нашай вядучай вышэйшай навучальнай установе Беларускага Палесся.

На сустрэчы замежным студэнтам былі дадзены адказы на цікавячыя іх пытанні, выслуханы выказаныя прапановы.

Акадэмік Б. В. Бокуць горача павіншаваў замежных студэнтаў з надыходзячым 1988 годам, пажадаў ім здароўя, асабістага шчасця, поспехаў у вучобе, у барацьбе за захаванне міру на нашай планеце.

З УЗНАГАРОДАЙ!

За актыўны ўдзел у развіцці студэнцкіх атрадаў Ганаровай граматай ЦК ВЛКСМ узнагароджаны:

Карака Уладзімір Мікалаевіч — старшы навуковы супрацоўнік фізічнага факультэта.

Паветка Таццяна Мікалаеўна — студэнтка 3-га курса біялагічнага факультэта.

• • •

За актыўны ўдзел у рабоце студэнцкіх атрадаў па ўборцы ўраджаю 1987 г. Гомельскі абласны аграпрамысловы камітэт і абком прафсаюза работнікаў аграпрамысловага комплексу ўзнагародзілі Ганаровымі граматамі выкладчыкаў і студэнтаў нашага універсітэта:

Караку Уладзіміра Мікалаевіча — старшага навуковага супрацоўніка фізічнага факультэта.

Котава Генія Клаўдзіевіча — дацэнта кафедры ТСАЭІ эканамічнага факультэта.

Лукашэнка Алу Аляксандраўну — студэнтку І-га курса гісторыка-філалагічнага факультэта.

Руева Мікалая Мікалаевіча — студэнта 4-га курса фізічнага факультэта.

Таміліна Аляксандра Станіслававіча — студэнта 1-га курса матэматычнага факультэта.

Цуканава Генадзя Міхайлавіча — студэнта 2-га курса эканамічнага факультэта.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта горача віншуюць узнагароджаных і жадаюць ім новых поспехаў у грамадскай і працоўнай дзейнасці.

Віншуем!

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта, калектыў кафедры педагогікі і псіхалогіі горача віншуюць выпускніцу аспірантуры пры названай кафедры ЦАЛУЙКА Валянціну Міхайлаўну (навуковы кіраўнік — прафесар, член-карэспандэнт АПН СССР І. Ф. Харламаў) з паспяховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата педагагічных навук.

Поспехі ў вучобе самі па сабе не прыходзяць. Каб іх дасягнуць, студэнту патрэбны карпатлівая праца над канспектамі, падручнікамі, а таксама набыццё добрых практычных навыкаў у лабараторыях. Без усяго гэтага добрым спецыялістам у канчатковым выніку не станеш. Студэнткі гр. Ф-24 фізічнага факультэта Таццяна Бабак і Алена Зяленская поўнасцю згодны з гэтай думкай. Наш фотакарэспандэнт А. Ульянкіна сфатаграфавала дзяўчат у час выканання лабараторнай работы па магнетызму.

ТВОРЧЫ ПОШУК МАЛАДЫХ — НА СУЧАСНЫ ЎЗРОВЕНЬ!

РАЗЛІК НА ТЭХНІКУ

На XX з'ездзе ВЛКСМ адзначалася, што ў сучасных умовах наспела вострая неабходнасць перабудовы ў камсамоле. Гэта азначае паварот да жывой, паўсядзённай, карпатлівай работы з моладдзю, выкаранення бюракратызму, фармалізму, паператворчасці, павышэння адказнасці за вынік любой справы.

Дзейнасць камсамольскіх органаў сёння нельга ўявіць без усё узрастаючай інфармаванасці. Гэта заканамерны працэс. Але ставіцца задача максімальна скараціць затраты часу на работу з усемагчымымі паперамі. Тут нельга абысціся без аўтаматызаванай апрацоўкі паступаючай дакументацыі і інфармацыі.

Якой жа павінна быць сістэма апрацоўкі даных на ЭВМ у абкоме ЛКСМБ?

Над стварэннем такой сістэмы ўжо другі год працуе група нашых студэнтаў — будучых спецыялістаў па арганізацыі механізаванай апрацоўкі эканамічнай інфармацыі. У мінулым навучальным годзе выпускніцы Ірына Галькіна, Людміла Драздова і Ала Гапоненка ў якасці аб'ектаў для дыпломнага праектавання выбралі аддзел кадраў і агульны аддзел абкома ЛКСМБ. Тут дзяўчаты вывучалі паступаючую інфармацыю, функцыі работнікаў аддзелаў і падлічылі: з устаноўкай персанальных ЭВМ у гэтых аддзелах працаёмкасць работ знізіцца амаль на дзве трэція.

У бягучым навучальным годзе тры студэнткі ў сваіх курсавых праектах працягваюць распрацоўку аўтаматызаванага рабочага месца (АРМ) работніка абкома камсамола. А яшчэ тры выпускніцы — Людміла Палхоўская, Ларыса Бурава і Алена Іваноўская на пераддыпломнай практыцы займаюцца распрацоўкай аналагічнага АРМа ў ЦК ЛКСМБ. Справы ідуць поўным ходам. Спадзяемся, што ў нас хопіць сіл, ведаў і настойлівасці, каб паспяхова завяршыць работу.

Няма ніякага сакрэту ў тым, што яшчэ вельмі часта для дыпломных і курсавых праектаў студэнты бяруць пажоўклыя і запыленыя пастаноўкі задач, якія незразумела як захаваліся на асобных вылічальных цэнтрах і выпадкова трапілі на вочы практыкантам. У нашай спецыяльнасці правіла — чым старэй рукапіс, тым ён каштоўнейшы — не дзейнічае. Значна лепшай праверкай ведаў студэнта-старшакурсніка і адначасова багатай крыніцай вопыту будзе работа над патрэбнымі практыцы задачамі. На жаль, не заўсёды такую работу могуць прапанаваць на практыцы або на кафедры. Дык давайце шукаць разам, нарэшце, патрабаваць яе. У горадзе працуе гаспадарча-разліковы клуб навукова-тэхнічнай творчасці моладзі. Тут ужо сабралі даволі аб'ёмісты партфель заказаў з прадпрыемстваў і арганізацый горада на выкананне навукова-тэхнічных распрацовак. І для будучых эканамістаў па працы, і для будучых інжынераў-эканамістаў знойдзецца патрэбная работа.

Л. АКСЁНАВА,
к. э. н., дацэнт кафедры АМАЭІ, старшыня абласнога Савета маладых вучоных і спецыялістаў.

У краіне ідзе работа па стварэнню адзінай грамадска-дзяржаўнай сістэмы навукова-тэхнічнай творчасці моладзі. Яна з'явіцца важным механізмам у праяўленні ініцыятывы і навуковага пошуку.

У чым адрозненне сістэмы НТТМ ад розных спроб зрушыць з мёртвай кропкі навукова-тэхнічную творчасць моладзі?

Па-першае, сістэма НТТМ аб'ядноўвае размежаваныя намаганні зацікаўленых у НТТМ арганізацый. Па-другое, рашэнні каардынацыйных саветаў НТТМ з'яўляюцца абавязковымі для выканання як грамадскімі, так і дзяржаўнымі арганізацыямі. Па-трэцяе, — і гэта самае галоўнае — у наяўнасці гаспадарчага механізма: раённыя саветы НТТМ маюць свой рахунак у банку і свой фонд.

Асноўным звяном гаспадарчага механізма сістэмы НТТМ сталі адпаведныя цэнтры, ствараемыя як пасрэднікі для забеспячэння сувязі паміж прадпрыемствамі, арганізацыямі, што маюць патрэбу ва ўкараненні дасягненняў навукова-тэхнічнага прагрэсу, так і маладымі спецыялістамі, вынаходнікамі. Такіх цэнтраў цяпер у краіне налічваецца больш за 60. Цэнтры НТТМ заключаюць гаспадарчыя дагаворы з прадпрыемствамі, а маладыя вынаходнікі працуюць над іх рэалізацыяй у нерабочы час, атрымліваючы за выкананую работу заработную плату.

СПРАВА ЗНОЙДЗЕЦЦА КОЖНАМУ

Праца ў творчым калектыве пад эгідай цэнтра НТТМ дазваляе маладому інжынеру, студэнту, рабочаму вырашаць тыя тэхнічныя праблемы, якія выклікаюць у яго цікавасць, адчуць сябе стваральнікам новай тэхнікі .

У 1986 г. Гомельскім абкомам і гаркомам камсамола было прынята рашэнне аб стварэнні ў г. Гомелі клуба НТТМ з мэтай адпрацоўкі мадэлей адпаведнага цэнтра.

Клуб НТТМ заключыў 10 гаспадарчых дагавораў на суму больш за 100 тыс. руб. Два з іх ужо выкананы. Астатнія будуць завершаны ў першым квартале бягучага года. Іх выкананнем занята звыш 70 інжынераў, вучоных, студэнтаў.

Распрацоўка гаспдагаворных тэм не з'яўляецца адзіным напрамкам дзейнасці клуба НТТМ. Адначасова вядуцца работы па арганізацыі розных конкурсаў па вырашэнню разнастайных вынаходніцкіх задач.

Не так даўно было прынята рашэнне аб стварэнні цэнтра НТТМ. На мінулым тыдні па выніках конкурсу на замяшчэнне вакантнай пасады дырэктара ім выбраны інструктар аддзела навукова-тэхнічнай творчасці моладзі ЦК ЛКСМБ Генадзь Багдановіч.

Да моманту выбараў засталося тры прэтэндэнты. Адзін з іх — інжынер завода пускавых рухавікоў Аляксандр Багдановіч. Вельмі сур'ёзны чалавек, добра ведае вытворчасць і таму, напэўна, яго праграма датычылася інжынерных распрацовак і іх укаранення ў вытворчасць. Другі прэтэндэнт — навуковы супрацоўнік нашага універсітэта Уладзімір Карака. Праграма яго кароткая, тэзісная, але добра адчувалася, што кандыдат на крэсла старшыні клуба галоўным лічыць тое, каб прыбыткі клуба былі як мага большыя. Не так важна для яго, чым канкрэтна клуб будзе займацца, абы была добрая капейка. Але пераважную большасць галасоў атрымаў трэці кандыдат у старшыні — Генадзь Багдановіч. Ён стаяў ля вытокаў цэнтра НТТМ, які зараз атрымоўвае статус клуба, лепш за іншых ведае справу, яго праграма самая грунтоўная. Трэба думаць аб прыбытках, лічыць Генадзь, але і памятаць, што галоўная мэта клуба — расшырэнне навукова-тэхнічнай творчасці моладзі ўсіх узростаў і прафесійных слаёў: ад школьнікаў да маладых вучоных і спецыялістаў, калгаснікаў, рабочых. На гэтых выбарах перамагла грунтоўнасць, кампетэнтнасць і гаспадарчая дбайнасць.

ЯК СТАЦЬ ВЫНАХОДНІКАМ?

Абком ЛКСМБ, абласны савет УТВР, Гомельскі гарадскі клуб НТТМ, рэдакцыя газеты «Гомельская праўда» і абласное тэлебачанне арганізуюць завочны клуб навукова-тэхнічнай творчасці (НТТ). «Вектар». Запрашаем прыняць у ім удзел камсамольцаў і моладзь, школьнікаў, усіх, хто любіць тварыць, выдумваць, спрабаваць.

ПРА ЗАДАЧЫ КЛУБА

Гісторыя чалавецтва пачыналася з вынаходстваў. Вынаходзіць давялося ўсё, што нас акружае. Мы, напрыклад, не ведаем, хто і калі змайстраваў парус. Але ўявіце сабе, што перажыў чалавек, які ўпершыню яго падняў? Моцна стукала сэрца, хацелася плыць і плыць насустрач невядомасці...

З вынаходніцтвам заўсёды звязаны захапляючыя прыгоды, цікавыя здарэнні, яно прыносіць вялікую карысць людзям. Але вось жа парадокс: мала хто хоча ім займацца. Прычыны тут розныя. Першая — недасканалы гаспадарчы механізм, які не вельмі выклікае цікавасць да стварэння і ўдасканалення тэхнікі.

Другая прычына — недастатковая гатоўнасць людзей ствараць сучасныя машыны, пераўзыходзячыя лепшыя сусветныя ўзоры. І справа тут не толькі ў нізкай кваліфікацыі. Для выяўлення скрытых рэзерваў тэхнікі, гарантаванага вырашэння складаных задач мала быць проста добрым спецыялістам. Вынаходніцтву, як і любой іншай справе, трэба вучыцца. Перш за ўсё трэба асвоіць навуку, якая называецца тэорыяй сістэм. Яна разглядае заканамернасці развіцця тэхнікі, а таксама спецыяльныя метады пастаноўкі вынаходніцкіх задач і іх вырашэння.

Веданне гэтых заканамернасцей і метадаў дазваляе спраўляцца са складанымі тэхнічнымі праблемамі, прычым на высокім узроўні. На жаль, нават інжынеры, не гаворачы пра людзей іншых спецыяльнасцей, не маюць такіх ведаў. Таму ў нашым клубе будзе весціся гаворка пра некаторыя прыёмы вырашэння вынаходніцкіх задач.

Мы пастараемся навучыць удзельнікаў клуба думаць не шаблонна, далучыць іх да пастаяннай творчай работы, якая для вынаходніка гэтак жа патрэбна, як трэніроўка для спартсмена. Заданні будуць давацца з улікам узростаў, разнастайных схільнасцей. Спадзяёмся, што вы дапаможаце вырашыць канкрэтныя праблемы, якія стаяць перад прадпрыемствамі, арганізацыямі вобласці. Сваю работу клуб і пачынае з конкурсу.

УМОВЫ КОНКУРСУ

На дапамогу ўдзельнікаў клуба спадзяецца Гомельская гандлёвазакупачная база гарплодаагароднінагандлю.

ЗАДАННЕ № 1

Капусту для квашэння закладваюць у чан (памерам 3×3×4,5 метра) з бетоннымі сценкамі, абкладзенымі поліэтыленавай плёнкай. Гатовую капусту для дастаўкі ў магазіны ўручную вымаюць з чана і перагружаюць у бочкі. Працэс непрадукцыйны. Які выхад?

ЗАДАННЕ № 2

Пры закладцы капусты на квашэнне ад качаноў аддзяляюць качарыжкі, бо яны выклікаюць загніванне. Робіцца ўсё ўручную.

Як паскорыць работу?

На разгляд камісіі прадстаўляйце гатовыя распрацоўкі, тэхнічныя вырашэнні, эскізы. Пры падвядзенні вынікаў будуць улічвацца: магчымасць укаранення, велічыня затрат пры гэтым, арыгінальнасць рашэння, падрабязнасць яго выкладання.

Устаноўлены прэміі па 200 рублёў за кожнае заданне.

Зразумела, прапаноў мы чакаем і ад школьнікаў. Калі ж задачы здаліся рабятам занадта складанымі, можна падумаць над наступнай:

ЗАДАННЕ № 3

У канцы мінулага веку на заводах, што выпускалі бяздымны порах, часта адбываліся выбухі па наступнай прычыне: порах выпрабляўся па «мокрай» тэхналогіі, яго потым сушылі з дапамогай цёплага паветра. Але пры гэтым паветра часта электрызавалася, праскоквала іскра— і адбываўся выбух. За дапамогай звярнуліся да вядомага рускага вучонага Д. І. Мендзялеева, які і прыдумаў, як пазбегнуць выбухаў. Што ён прапанаваў?

За гэту задачу ўстаноўлен прыз-кніга (гл. фота).

Такі ж прыз атрымае і той, хто прапануе для нашага клуба арыгінальную назву. Арганізатары не лічаць назву «Вектар» самай удалай.

Прапановы, адказы дасылайце на адрас: 246000, г. Гомель, вул. Савецкая, 26, ГК ЛКСМБ, завочны клуб НТТ. Тэлефоны 55-20-09, 55-22-12.

Наш наступны раздзел — «Скарбонка ідэй». Прапануем яго запоўніць, выразаць і выслаць на ўказаны вышэй адрас. Вашы меркаванні, ідэі дапамогуць абкому камсамола, абласному савету УТВР, гарадскому клубу НТТМ, а таксама ўдзельнікам завочнага клуба НТТ «Вектар» выявіць і «расшыць» вузкія месцы на прадпрыемствах, у арганізацыях.

СКАРБОНКА ІДЭЙ

Якія тэхнічныя праблемы на вашым прадпрыемстве, у арганізацыі патрабуюць неадкладнага вырашэння ________________

____

Ваша ідэя, прапанова па іх вырашэнню ________________

____

____

Месца работы, вучобы ________________

Прозвішча і імя, дамашні адрас, тэлефон ________________

____

І У ЗАКЛЮЧЭННЕ — НАША АБ'ЯВА

У Гомелі існуе грамадскі інстытут метадалогіі тэхнічнай творчасці. Моладзь навучаецца ў ім сучасным метадам рашэння вынаходніцкіх задач, пошуку новых тэхнічных рашэнняў (мазгавы штурм, марфалагічны аналіз, алгарытм вырашэння вынаходніцкіх задач, асновы функцыянальна - вартаснага аналізу).

Пачынаецца новы курс навучання. Прыём жадаючых працягваецца. Заняткі будуць праводзіцца ў аўторак і чацвер з 18-30 да 21-00 у памяшканні БІЧТу ў аўдыторыі № 1506.

Матэрыялы клуба падрыхтаваў В. ЦІМОХАЎ.

НА ЛІТАРАТУРНАЙ ХВАЛІ

АБМЯРКОЎВАЕ «КРЫНІЦА»

На гісторыка-філалагічным факультэце адбыліся чарговыя пасяджэнні літаратурнага аб'яднання «Крыніца». На іх была абмеркавана творчасць старшакурснікаў. Разгледжаны новыя вершы Інэсы Тарасавай, Сяргея Адамовіча, Ірыны Вешняй. Па-сяброўску добразычліва, але разам з тым і патрабавальна былі выказаны заўвагі і пажаданні, ухвалены лепшыя творы, якія рэкамендаваны гуртkоўцамі да друку. Пра свае пераклады і працу над рэцэнзаваннем новых кніг расказаў старшыня літаб'яднання, студэнт 5-га курса аддзялення беларускай і рускай моў і літаратур Мікалай Шуканаў.

На жаль, даводзіцца ўжо каторы раз канстатаваць той факт, што зусім няма прытоку новых сіл у наша літаб'яднанне. Так, напрыклад, з 250 студэнтаў першага курса гісторыка-філалагічнага факультэта пакуль што не прыйшоў на пасяджэнне ні адзін чалавек. Гэты факт не можа не трывожыць, бо размова ідзе аб перспектыве самога існавання творчага гуртка.

Запрашаем прымаць удзел у пасяджэннях «Крыніцы» і студэнтаў іншых факультэтаў. Калі ласка, прыходзьце, будзем працаваць разам.

Віктар ЯРАЦ,
навуковы кіраўнік «Крыніцы», дацэнт кафедры беларускай літаратуры.

Інэса ТАРАСАВА,
студэнтка гр. Р-52 гістфіла.

• • •

Гасла сонца. Чырванелі
Бляск вітрын і ЦУМ,
парк, маўклівыя алеі,
дзе спакой і сум.

Зязў на небе цёмна-шэрым
Сіняй плямай Сож —
гэта ў горадзе вячэрнім
пачынаўся дождж.

• • •

Мой парасон здрыжэў і змок.
І дождж ужо ісці знямог,
Яго зіхоткі ланцужок
Вясёлкай лёг.

І задаволена прамень
Скакаў на сонечным акне.
А я не бачыла цябе —
Быў кепскі дзень.

• • •

А Вы прысніліся зноў...
І так глядзелі захаплёна,
І лісце мне зрывалі з клёна,
І дождж ішоў.
А можа ўсё было інакш?
Ды годзе. Вы ж не засталіся.
Я выкіну сухое лісце —
Апошні падарунак Ваш.

Ул. БАГАМОЛЬНІКАЎ.

СЯБРОЎСКІЯ ШАРЖЫ

В. У. ЯРЦУ,
члену Саюза пісьменнікаў СССР.

Ты добра пішаш пра вайну,
Пра космас і пра цаліну,
Хаця ў тых месцах не бываў,
А дзесьці сам пра іх чытаў.
Што ж, на здароўечка!
Пішы!
Але па шчырасці скажы:
Калі ж напішаш ты, паэт,
Пра родны універсітэт?

Ирина ВЕШНЯЯ

• • •

Идти — вот так,
сквозь вечер, снег и смех,
идти, слегка рассеянно склоняясь,
и замечать, не замечая,
всё и всех,
твоим речам дивясь и
улыбаясь...
В угоду ли Судьбе,
всегда слепой,
своим шестым ли чувством —
кто ответит? —
но было так легко мне
быть собой,
как никогда еще на этом свете.

ВЕЧЕРНЕЕ

Однажды как-то вечером закат
вился поземкой вдоль метельных улиц...
Что, если б мы друг к другу
обернулись,
И — гордецы! —
вдруг,
— разом! —
вдруг
— назад?!
Такими же, но помня всё,
что было:
тоску и темь оставленных сердец...
Тогда б я в тихой речке утопила
терновый свой пророческий венец.

• • •

Как между морем и тобой —
шагни! —
лишь хрусткий влажный край,
а между сердцем и душой
лишь флейты звук — играй, играй! —
так недалёк тот Случай мой,
где стерегут и ад и рай.

Сергей АДАМОВИЧ,
студент 5-го курса истфила.

• • •

О, красота, прелестное виденье,
Души потребное стремленье.
Уму ты тонкому дана
И с чистым нравом сплетена.

В тебе сокрыты и мечтанья,
И всей природы сочетанье:
И неба песнь, и волн шептанье,
Любовной страсти замиранье.
Красивым словом ты сильна,
И красок ярких ты полна.
Бываешь ты веселой, буйной,
Бываешь тихой и разумной,
Но остаешься мне родной —
Прелестной, чистой и шальной.

Ларыса РАМАНАВА,
студэнтка 2-га курса гістфіла.

Жыццяі Жыцця! — ледзь чутна
хор маліў.
І ён сказаў: «Ты чуеш галашэнне
Прыніжаных, аблудных пакаленняў,
Што адышлі, не жыўшы на зямлі».
Алег МІНКІН.

• • •

Сонца злеплены шар,
Мора бяроз белых,
Чыстых снягоў абшар

І позірк — такі схаладнелы!..
Маўчу... Адкуль то бяда?..
А снег — прыцішаны, змоўклы.
Чаму так страшэнна шкада
Душаў — счарнелых, памёрлых?
Яны не хацеліззяць
І быць для кожнага сонцам
Таму і павінны згасаць...
Так ёсць, і так будзе бясконца.
Ды сумна ўсё ж, я скажу,
З'явіцца, каб толькі памерці.
Не перайсці той мяжы,
Дзе існуе бяссмерце.

Студэнцкія рэцэнзіі

АБ ТЫМ, ШТО ХВАЛЮЕ

Новы зборнік аповесцей і апавяданняў Міколы Капыловіча «Чужы сваяк» (выдавецтва «Мастацкая літаратура», Мн.. 1987 г.) працягвае распрацоўку пісьменнікам сучаснай тэматыкі. Аўтар, верны сваім творчым традыцыям, зноў уздымае складаныя жыццёвыя праблемы, прымушае чытача разам з героямі перажываць, спадзявацца, кахаць...

Самым буйным творам кнігі з'яўляецца аповесць «Былі б рукі...». Сюжэт яе нескладаны, што характэрна для многіх твораў аўтара. Узнятыя ў аповесці праблемы ўжо даволі распрацаваны ў беларускай літаратуры. Сярод іх такія, як уздзеянне ўрбанізацыі на псіхалогію ўчарашніх сялян, узаемаадносіны паміж бацькамі і дзецьмі, праблемы маладой сям'і. Тым не менш М. Капыловіч здолеў выказаць сваю думку па гэтых пытаннях.

Месца дзеяння ў творы — Палессе, больш дакладна, усходняя яго частка. Гэта можна зразумець на моўных выразах герояў. Палессе, як вядома, адзін з самых традыцыйных сялянскіх рэгіёнаў Беларусі, і тут вельмі балюча адбіваецца наступленне ўрбанізацыі. Гэта і паказаў аўтар на вобразе Цімоха Корзуна, працавітага селяніна з надта крытычнымі поглядамі на гарадское жыццё. Яго меркаванні, хоць у многім і справядлівыя, вельмі катэгарычныя.

— Гэта вы там у горадзе распанелі. І на рабоце, і на вуліцах у рукавіцах ходзіце, — кідае Корзун свайму сыну Ігару.

Сам Ігар, адзін з галоўных герояў твора, вучыцца ў аспірантуры і разам з жонкай Нонай, гарадской дзяўчынай, прыязджае на лета да бацькоў у вёску. Пісьменнік здолеў яскрава паказаць той аб'ектыўны разрыў, які ўсё больш і больш аддаляе бацькоў, што засталіся ў вёсцы, на зямлі, ад дзяцей, якія, хоць і зусім нядаўна адарваліся ад гэтай зямлі, ужо губляюць сялянскія карані. Бацька і сын усё часцей не разумеюць адзін аднаго.

У аповесці, на маю думку, ёсць некаторыя недакладнасці з боку аўтара ў абмалёўцы вобраза Ігара. Калі высвятляецца, што Ігару з жонкай давядзецца пасвіць кароў, дык сын прапануе бацьку наняць каго-небудзь замест іх. Няўжо гэты малады чалавек стаў настолькі «гарадскі», што не разумее, мякка кажучы, смяхотнасці сваёй прапановы? Ці другі выпадак. Будзяць Ігара ў грыбы, а ён здзіўляецца, чаму так рана? Гэта таксама дзіўна для хлопца, які вырас у вёсцы і павінен ведаць, у які час ходзяць у грыбы.

Што датычыцца праблемы маладой сям'і, дык аўтар, хоць і ў завуаліраванай форме, паказаў складанасць тых шлюбаў, у якіх карані мужа ідуць ад вёскі, а жонкі — ад горада. Гэта непазбежная з'ява ў перыяд згладжвання адрозненняў паміж горадам і вёскай.

У другой аповесці, якая дала назву кнізе, М. Капыловіч уздымае надзвычай актуальную праблему — праблему п'янства. Віктара, галоўнага героя твора, напаткаў складаны і трагічны лёс. Будучы здольным пачынаючым вучоным, ён з-за гарэлкі страціў усё: работу, сям'ю, здароўе. Віктар каецца, але ўжо позна. Ніна, яго былая жонка, выходзіць замуж за другога, дзеці не хочуць прызнаваць свайго бацьку. Пісьменнік быццам папярэджвае чытачоў, што не бывае нейкага трэцяга шляху: ці гарэлка загубіць цябе, ці ты пераможаш яе.

У зборнік увайшлі таксама апавяданні. У іх М. Капыловіч раскрывае вобразы простых людзей, якія жывуць і працуюць на Палессі. Гэта працавітыя, з адкрытай душой людзі, для якіх праца з'яўляецца першай жыццёвай неабходнасцю. Такімі перад намі паўстаюць Андрэй Цімошак («Новае месца»), Кузьміч («У бальніцы»), стары Данілавіч («Стары»). Праблемы кахання ўздымаюцца пісьменнікам у апавяданнях «Вясною», «Анюта», «Сонечны лівень». Болем памяці мінулай вайны закранаюць апавяданні «На пакосе», «Сустрэча на шляху». Глыбокім філасофскім пафасам напоўнены творы «Сымон і Змітро», «Трыпціх».

Бясспрэчна, чытач атрымае задавальненне, калі прачытае зборнік М. Капыловіча «Чужы сваяк».

М. ШУКАНАЎ,
студэнт гр. БР-53
гісторыка-філалагічнага факультэта.

СКАРБНІЦА СУСВЕТНАГА МАСТАЦТВА

МУЗЕЮ ВЫЯЎЛЕНЧЫХ МАСТАЦТВАЎ ІМЯ А. С. ПУШКІНА — 75 ГАДОЎ.

Важнасць мастацтва ў жыцці чалавека цяжка пераацаніць. Яно маральна ўдасканальвае чалавека, развівае пачуццё прыгажосці, дапамагае зносінам людзей. Таму не выпадкова назіраецца пастаянная патрэбнасць у развіцці эстэтычнай культуры людзей, якая стала больш прыкметнай у наш час. Неацэнная ў гэтай справе роля музеяў. Яны дапамагаюць успрымаць сувязь гісторыі і сучаснасці, паказаць пераемнасць культуры, думкі, ідэй.

Дзяржаўны музей выяўленчых мастацтваў імя А. С. Пушкіна — другі па значэнню пасля Эрмітажа збор замежнага мастацтва ў нашай краіне. Калекцыі музея вельмі разнастайныя і ўключаюць творы зарубежнага мастацтва за перыяд больш чым у пяць тысяч гадоў. Музей захоўвае каля 300 тысяч малюнкаў і гравюр. Тут знаходзіцца больш паўмільёна экспанатаў. А пачынаўся музей з невялікай калекцыі злепкаў.

Думка аб стварэнні ў Маскве мастацкага музея была выказана яшчэ ў 50-я гады XVIII ст. Але толькі І. В. Цвятаеву (1847—1913 гг.) — прафесару Маскоўскага універсітэта, бацьку выдатнай паэтэсы М. Цвятаевай, з велізарнымі цяжкасцямі ўдалося ажыццявіць тое, што аказалася не пад сілу яго папярэднікам.

Чвэрць стагоддзя І. В. Цвятаеў ажыццяўляў сваю мару аб стварэнні Музея выяўленчых мастацтваў (так называўся ён да 1932 г.).

Будынак для музея на працягу 14 гадоў узводзілі ўладзімірскія і цвярскія арцельшчыкі. Грошы для гэтага аб'екта і на набыццё экспанатаў збіраліся па ўсёй Расіі. Адкрыццё музея было прымеркавана да ўрачыстасці, звязанай са стагоддзем Айчыннай вайны: 1812 года — 11 мая 1912 г.

Пасля Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі ў музей былі перададзены скульптуры, гравюры, карціны з Эрмітажа, Траццякоўскай галерэі, прыватных калекцый.

З лютага 1932 г. музей стаў іменавацца Дзяржаўным музеем выяўленчых мастацтваў, а да стагоддзя А. С. Пушкіна яму было прысвоена імя вялікага паэта.

У час Вялікай Айчыннай вайны асноўныя фонды музея былі эвакуіраваны ў Навасібірск і Салікамск. Пазней праводзіліся велізарныя рэстаўрацыйныя работы па аднаўленню карцін і самога будынка музея. Адначасова папаўняліся яго фонды. У 1948 г. музею была перададзена значная частка калекцый былога музея замежнага мастацтва ў Маскве. Фонды музея папаўняюцца і ў нашы дні. Толькі за прайшоўшыя гады яны сталі багацейшымі ў 50 разоў. З музея злепкаў ён стаў музеям арыгіналаў.

Толькі за мінулы год музей наведала больш мільёна чалавек. Акрамя пастаянных экспазіцый зарубежнага мастацтва, у яго залах рэгулярна экспануюцца выстаўкі, якія знаёмяць са скрабніцамі сусветнага мастацтва. Так, за апошнія дваццаць гадоў тут адбылося звыш 400 выставак. Наведвальнікі змаглі азнаёміцца з творамі Рафаэля і Джарджоне з Дрэздэнскай галерэі, Леанарда да Вінчы з Парыжскага Луўра, Мікеланджэла з Нацыянальнага музея ў Фларэнцыі, карцінамі Веласкеса і Эль Грэка з музея Нью-Йорка.

У кастрычніку 1987 г. у музеі была адкрыта выстаўка работ Марка Шагала (ураджэнца г. Віцебска), які большую частку жыцця правёў у Францыі. Гэта была трэцяя выстаўка ў сценах музея, прысвечаная 100-гадовым юбілеям сусветна вядомых мастакоў.

У Дзяржаўным музеі выяўленчых мастацтваў імя А. С. Пушкіна склалася выдатная традыцыя — у сёмы раз тут прайшлі «Снежаньскія вечары» музыкі, ініцыятарам арганізацыі якіх быў Святаслаў Рыхтэр.

З моманту адкрыцця музея на Валхонцы яго наведала больш 30 мільёнаў чалавек, і кожны з іх унёс у сэрцы часцінку цудоўнага, якое асвятляе і саграває наша жыццё, робіць нас лепшымі.

Г. ВІШНЯКОВА,
студэнтка гр. Г-42
гісторыка-філалагічнага факультэта.

У СТУДЭНЦКІХ ТВОРЧЫХ КАЛЕКТЫВАХ

ШТО МОЖА СТЭМ?

Калі канферансье аб'яўляе са сцэны аб выступленні студэнцкага тэатра мініяцюр, у зале становіцца ажыўлена. Наўрад ці знойдзецца студэнт, які б не бачыў мініяцюр, рэпрыз, сцэн у выкананні СТЭМа ГДУ, які б не смяяўся ад душы і не чакаў новай сустрэчы.

Як нарадзіўся гэты тэатр? Вельмі проста. Яшчэ ў 1976 годзе на фізічным факультэце ствараліся невялікія мініяцюры, якія паказвалі ў час канцэртаў. Сярод першых яго арганізатараў былі студэнты С. Руткоўскі, С. Скрабоўскі, А. Смакаў, А. Зубаў, А. Быкаў, А. Самсонаў. Тэатр стаў іх шчаслівым захапленнем. Лекцыі, семінары, рэпетыцыі, спектаклі — усё закружылася, як вясной на каруселі. Спасціжэнне акцёрскага майстэрства — гэта сапраўдная праца. Але рабяты з вялікай радасцю, захапленнем «ляпілі» свае сцэнічныя вобразы. Іх першыя спектаклі «Месца экзамена змяніць нельга», «Сцэна каля фантана», пародыя на Карцава і Ільчанку пад незвычайнай назвай «А што?» вельмі палюбілі ва універсітэце. Але для іх важным быў не толькі поспех у выступленнях, а ўнутраныя перамены, якія адбываліся ў іх саміх. Іх жыццё паступова напаўнялася асаблівым сэнсам. Аналізуючы паводзіны сваіх герояў на сцэне, рабяты вучыліся шукаць новае, вучыліся цярпенню і працалюбству.

Але пяць гадоў праляцелі, і ўсе, хто выступаў у тэатры, пакінулі універсітэт. І тады, каб не парушыць старыя традыцыі СТЭМа, у мінулым удзельнік тэатра, а цяпер аспірант кафедры фізікі цвёрдага цела Юрый Іванавіч Капоця, вырашыў узначаліць тэатр і зацікавіць першакурснікаў ідэяй пароды і выкананнем яе на сцэне. Трэба было пачынаць усё спачатку.

У 1986 годзе быў створаны агульны універсітэцкі тэатр. У яго саставе — 19 удзельнікаў, сярод якіх пераважаюць фізікі. З першых сустрэч, рэпетыцый рабяты адчулі, наколькі цікавейшым становіцца іх жыццё.

У сярэднім за сезон СТЭМ дае звыш 40 канцэртаў. Ён — госць студэнцкіх сцэн і працоўных калектываў. І ўсюды тэатр праводзяць аднолькава: «Прыязджайце яшчэ!» І рабяты едуць — па старых адрасах, едуць у новыя месцы...

Выбраць тэму для выступлення — не вельмі складана. Але трэба яшчэ знайсці мініяцюры, якія б раскрывалі гэту тэму і ў той жа час былі па плячу тэатру. Канешне, ёсць творы вядомых сатырыкаў і гумарыстаў, але яны ўжо сыграны прафесіяналамі. А самадзейную копію з імі не параўнаеш. Стэмаўцы зразумелі: калі іграеш такую мініяцюру, адчуваеш, што апрануў «чужую кашулю не свайго размеру». Адзінае, што застаецца — ствараць праграму самім. І тэатр выступае са сваімі мініяцюрамі, якіх налічваецца да 15 назваў. Аўтар сцэнарыяў — кіраўнік Юрый Капоця. Цяпер рабяты працуюць над жанрам музычнай пантамімы. Ужо нарадзіліся такія з іх, як «На лекцыі», «Экзамен № 8», «Месца пад сонцам», «Ударым палец аб палец». «А што ставіць далей?» — узнікала пытанне ў стэмаўцаў. Зразумела, замалёўкі са студэнцкага жыцця — тэма на «ура!», заўсёды беспройгрышная... Але за сценамі аўдыторый, кабінетаў жыццё працягваецца, не стаіць на адным месцы. Таму перамены, якія адбываюцца ў нас у краіне, знайшлі сваё адлюстраванне на сцэне СТЭМа. Мы знаходзім шмат матэрыялаў аб перабудове, галоснасці, пашырэнні дэмакратыі, аб барацьбе з негатыўнымі з'явамі нашага грамадства. Але мала толькі разумець неабходнасць перамен, таму СТЭМ увасабляе гэта на сцэне. Ён дапамагае нам, гледачам, убачыўшы гэта, хутчэй пазбавіцца ад негатыўных з'яў, палепшыць работу. Даўно наспела неабходнасць мець сцэну для гэтых набалелых тэм. Ім і прысвечана мініяцюра «Нам патрэбна перабудова або араторыя для трыбуны з народам». Паралельна з гэтым спектаклем праходзяць тэмы: барацьба з п'янствам («Праслова, якога няма, або выцвярэзнік 2000 года» ці «Чыста англійскае забойства»); арганізацыя вытворчасці («Забытыя штаны»); крытыка сферы абслугоўвання («У свеце слоў»); арганізацыя камсамольскай работы, харчавання, вольнага часу студэнтаў і інш.

Гэтыя тэмы важныя, вельмі актуальныя, таму было вырашана ўключыць іх у канцэрты, якія стэмаўцы давалі для работнікаў прадпрыемстваў горада, а таксама ў тыя, што праходзілі ў Ветцы, у час «Зорных паходаў». Студэнцкі тэатр — гэта тая трыбуна, з якой з гумарам, сарказмам, іроніяй ідзе сапраўдная размова аб жыцці. Гэта — рэха на праблемы грамадства, выказанае моладдзю.

На канцэрце, прысвечаным Міжнароднаму дню тэатра, за актульнасць узнятых тэм СТЭМ быў узнагароджаны Граматай Цэнтральнага РК ЛКСМБ. Грамату гаркома камсамола ён атрымаў за актыўны ўдзел у II гарадскім фестывалі маладзёжнай песні, прысвечанай Дню нараджэння камсамола. На агульнауніверсітэцкім конкурсе гумарыстычнага расказа ўдзельнікі СТЭМа занялі ўсе прызавыя месцы.

У лістападзе 1987 г. студэнцкі тэатр мініяцюр ГДУ прымаў удзел у III Усесаюзным фестывалі «Дні фізіка», які праходзіў у г. Мінску. На яго з'ехаліся 18 дэлегацый з 15 гарадоў нашай краіны. «Дні фізіка» сталі традыцыйным фестывалем, той творчай лабараторыяй, якую павінен прайсці кожны студэнцкі тэатр. У рамках «Дзён» праходзілі гутаркі за «круглым сталом», навукова-тэхнічныя канферэнцыі, сустрэчы з акадэмікамі АН БССР, экскурсіі па ВНУ г. Мінска і інш. На працягу тыдня ішлі таксама адборачныя канцэрты ў залах БДУ імя У. І. Леніна, БПІ, радыётэхнічнага інстытута і інш. У зборным канцэрце разам з іншымі дэлегацыямі выступаў і СТЭМ ГДУ, заваяваў на ім сімпатыі гледачоў. А іх мініяцюра «Ударым пальцам аб палец» трапіла ў лік лепшых нумароў, якія былі паказаны на заключным гала-канцэрце. Апладысменты гледачоў прымаліся як самая лепшая падзяка.

Новыя ўражанні, радасць знаёмстваў і, зразумела, новыя мініяцюры для сваёй праграмы ўвозілі рабяты дадому, дзе чакала іх «муза творчасці».

Што ж дае студэнтам СТЭМ?

— Спектаклі выхоўваюць, і рабяты ўжо ніколі не дазволяць перамагчы злу над дабром, — так лічыць кіраўнік СТЭМа Ю. Капоця.

А вось што гавораць самі ўдзельнікі тэатра мініяцюр:

— На сцэне больш проста — ты іграеш, а ў жыцці — выпрацоўваеш пазіцыю — непрымірымасць да зла. Тэатр — гэта не проста наша захапленне. Гэта — барацьба, неабходнасць гаварыць аб тым, што набалела. Але тэатр — гэта не проста цікавае, захапляючае відовішча, гэта і маса праблем. Цесната памяшкання, дзе акрамя СТЭМа знаходзяцца яшчэ ансамблі духавых і народных інструментаў, недахоп інвентару — асабліва касцюмаў. Усё гэта ў нейкай ступені адбіваецца на самом тэатры. Але самае галоўнае — у СТЭМа ёсць шмат сяброў. Гэта не толькі ўдзельнікі клуба «Маладосць» ГДУ: мастакі, спевакі і музыканты, гука—і светаапаратары. Гэта таксама вакальна-інструментальны ансамбль, перапоўненая глядзельная зала, апладысменты, падараваныя гледачамі.

Няма сумнення ў тым, што гэты тэатр неабходны перш за ўсё для таго, каб выхоўваць у сабе і гледачах ЧАЛАВЕКА!

А. УЛЬЯНКІНА.

НА ЗДЫМКАХ: сцэны са спектакляў СТЭМа; удзельнікі тэатра (злева направа): Ю. Трацэнка, І. Андрухова, В. Петрашова, У. Гатальскі, Ю. Капоця.

Фота аўтара.

ДА ЎВАГІ ПАДПІСЧЫКАЎ!

Калектыву рэдакцыі шматтыражнай газеты «Гомельскі універсітэт» даводзілася неаднаразова чуць нараканні некаторай часткі падпісчыкаў у тым, што нумары газеты яны не атрымліваюць. Часцей за ўсё прэтэнзіі на іх недастаўку выказвалі студэнты, выкладчыкі і супрацоўнікі фізічнага, геалагічнага, біялагічнага факультэтаў. Рэдакцыя ставіць у вядомасць падпісчыкаў, што распаўсюджваннем газеты яна не займаецца. Яе дастаўку на факультэты, кафедры, у іншыя структурныя падраздзяленні павінны арганізоўваць самі чытачы. І ў гэтым ніякай складанасці няма: дастаткова выбраць на кожным факультэце чалавека, які б адказваў за дастаўку «Гомельскага універсітэта» у дэканаты, студэнцкія групы, на кафедры.

Каб у гэтым годзе больш не здарылася аналагічных выпадкаў, рэдакцыя даводзіць да ведама падпісчыкаў: атрымаць чарговы свежы нумар нашай газеты можна ў рэдакцыі (галоўны корпус, п. 3-11) кожны аўторак.

Спорт ЁСЦЬ ВЫШЭЙШЫЯ ЎЗНАГАРОДЫ!

У папярэднім нумары газеты мы паведамлялі аб першай сустрэчы суперфінала па баскетболу паміж зборнымі камандамі Гомельскай і Гродзенскай абласцей на першынство рэспублікі.

Другая сустрэча адбылася напярэдадні новага года ў горадзе на Нёмане — Гродне. Гэты паядынак праходзіў яшчэ больш напружана. Аднак гамяльчанам зноў удалося выйграць у сваіх сапернікаў з перавагай у сем ачкоў. Такім чынам зборная каманда Гомельшчыны, якую трэніруюць старшыя выкладчыкі ГДУ Б. А. Царыкаў і В. І. Селіванаў, заваявала званне чэмпіёна. У яе саставе выступалі студэнты нашага універсітэта В. Лапцеў, Р. Пучкоў, А. Гурык з фізічнага факультэта і А. Ежыкаў з факультэта фізвыхавання. Як і іншыя асноўныя ігракі каманды, яны ўдастоены вышэйшых узнагарод чэмпіянату рэспублікі.

(Наш кар.).

ПА ПРАФСАЮЗНЫХ ПУЦЁЎКАХ

Студэнты універсітэта могуць адпачыць і ўмацаваць сваё здароўе ў санаторыях па пуцёўках, якія прапануе ім прафком студэнтаў. Курс лячэння — 24 дні.

Для лячэння захворванняў сардэчна-сасудзістай і нярвовай сістэмы: санаторыі — «Буг» (Брэст) з 11 студзеня; «Васільеўка» (Гом. вобл.) з 19 студзеня — 3 пуцёўкі; «Атраднае» (Калінінград) з 6 лютага.

Для лячэння органаў стрававання: санаторыі — «Крыніца» (Ждановічы) з 7 лютага; імя У. І. Леніна (Бабруйск) з 16 лютага; «Драугістэ» (Друскінінкай) з 7 лютага; «Рассвет» (Моршын Львоўскай вобл.) з 4 лютага.

Для лячэння органаў руху, касцёва-мышачнай сістэмы: санаторый «Прыдняпроўскі» (Рагачоў) з 20 студзеня.

Зімовыя канікулы студэнты змогуць правесці таксама ў Доме адпачынку «Чонкі», пансіянатах Крыма.

За даведкамі звяртацца ў прафком студэнтаў (галоўны корпус, п. 1-17, тэл. 57-16-11).

СЛУЖБА НТІ ІНФАРМУЕ

У Маскве арганізавана індывідуальнае абслугоўванне навуковых супрацоўнікаў, выкладчыкаў, аспірантаў, інжынераў, студэнтаў у справе падбору навукова-тэхнічнай літаратуры па неабходнай тэматыцы і ксеракапіравання артыкулаў з савецкіх і замежных часопісаў з фондаў маскоўскіх цэнтральных бібліятэк. Выкананне заказаў праводзіцца, як правіла, у тыднёвы тэрмін.

Пры заказе на ксеракапіраванне неабходна ўказаць аўтараў, назву часопіса, тома, нумар, старонку, год.

Заказаная літаратура высылаецца накладной платай. Кошт заказаў залежыць ад кошту ксеракапіравання (10 кап./стар.), перасылкі і асабіста паслугі — 3 рублі за кожны заказаны артыкул.

За даведкамі звяртацца ў НТІ (першы корпус, п. 3-14, тэл. 56-73-38).

ХРОНІКА

Загадам па універсітэту ад 31 снежня 1987 г. кафедра вышэйшай матэматыкі (заг. Ул. М. Семянчук) з 1 студзеня 1988 г. перададзена ў структурнае падпарадкаванне з фізічнага матэматычнаму факультэту. У састаў гэтай кафедры пераведзены выкладчыкі ліквідаванай кафедры тэорыі імавернасцей і матэматычнай статыстыкі.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Наш адрас: 246699, г. Гомель, вул. Савецкая, 104, пакой 3-11, тэл. 57-16-52.

«Гомельскі універсітэт» — орган парткома, рэктората, профсоюзных комитетов, комитета ЛКСМБ Гомельского государственного университета. Гомельская фабрика «Палесдрук» Дзяржкамітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1.

АЗ01003. Аб'ём — 1 друк. арк. Тыраж 2000 экз. Заказ 3.